
PREDGOVOR

Dobar i loš način za podučavanje prezentacije

Dizzyja Gillespiea, legendarnog jazz trubača, poznatog i kao oca *bebopa*, jednom su pitali kako je stvorio vlastiti osebujni glazbeni stil... Opisao je jedan nastup, na kojem je, nakon relativno mirne večeri, improvizirao novi, eliptični zvuk izvan uobičajenih formi... Njegovi su kolege pronijeli vijest o tome kao o prijelomnom trenutku i započeli oponašati taj stil... Dizzy je odmahnuo rukom i primijetio: „Čovječe, oni su samo kopirali moje greške!”

U suprotnom smjeru, na početku svoje karijere kao trenera govorništa, proveo sam mnoge zavojite, mučne i iscrpljujuće sate kopirajući pogreške konvencionalnih prezentacijskih vještina, tretirajući poslovne ljude kao izvođače. To je preraslo u kontraproduktivni pristup i za učenika i za učitelja. Sama riječ *trening*, *obuka* označava strogu disciplinu. Riječ *treniranje*, pak, dinamična je i označava pokret (engl. *coaching* od *coach* – prijevozno vozilo). Cilj mi je bio pokrenuti

poslovne ljude koje sam trenirao da postanu uspješni prezenter i na *prirodan* način.

U potrazi za rješenjem svog problema, osvrnuo sam se na vrijeme kad sam uređivao televizijske emisije na WCBS-TV u New Yorku. Moj glavni zadatak bio je pozivanje vladinih službenika, prosvjetara, zdravstvenih radnika, znanstvenika, kulturnih djelatnika u studio. A nitko od njih nije bio profesionalni govornik. Kako bih pomogao tim ljudima da se osjećaju prirodno i izgledaju prirodno u stresnim okolnostima pojavljivanja pred kamerama, dao sam prednost osnovnom formatu televizijske emisije o javnim poslovima: *talk showu*. Strukturirajući naš program kao konverzacijski – intervju ili rasprava u malim grupama, koji su vodili profesionalni moderatori, našim smo gostima osigurali prirodnije uvjete, što je kod njih bitno smanjilo razinu stresa.

Drugi dio mog posla bio je pregledavanje sati i sati novih i arhivskih filmova i videosnimaka, uređivanje velikog broja intervjua, čitanje velikog broja izvješća, i sažimanje svih tih informacija u preglednu emisiju od 28 minuta i 40 sekundi. Radeći to, razvio sam niz tehnika kako bih razdvojio i usredotočio ideje.

Kad sad gledam te dvije strane svoga tadašnjeg posla, uspio sam spoznati kako kontrola sadržaja i kontrola uma čini okolnosti manje stresnima za poslovne ljude koji javno trebaju prezentirati neku ideju. I još: sva ljudska stvorenja koja trebaju stati ispred publike osjete strah koji je jednak, ako ne i veći, onom od visine, insekata ili letenja.

U tom trenutku, opasni krug ponavljanja pogrešaka je završio, a započela je mentalna metoda prezentacije. Započeo sam vlastiti trenerski posao, Power Presentations, i razvio široki skup tehnika kako bih pomogao prezenterima i govornicima da srede misli, organiziraju svoje priče, i potom ih prenesu publici kao seriju konverzacija, a ne kao nastup.

Déjà vu! Poslovni ljudi u Silikonskoj dolini trenutačno su osjetili isto olakšanje kao i gosti u studiju CBS-a. Sada kada se ta snažna metodologija razvila i potvrdila uspješnom kroz dva desetljeća, dopustite mi da je predstavim vama. Tako ćete naučiti kako se osjećati prirodno i djelovati sigurno, kad god stanete ispred publike bilo koje vrste.